

บทที่ 5

ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์งานที่มีแนวคิดยุคหลังสมัยใหม่ ของผู้ผลิตภาพยนตร์ไทยรุ่นใหม่

ในกระบวนการผลิตงานนั้นจะต้องประกอบไปด้วยหลายปัจจัยที่เกี่ยวข้องต่อตัวผู้ผลิต ซึ่งจากการวิเคราะห์เนื้อหา พบว่าผู้ผลิตที่เป็นบุคคลากรรุ่นใหม่ได้ผลิตงานที่มีแนวคิดยุคหลังสมัยใหม่ปรากฏอยู่ด้วย ในบทนี้จะเสนอถึงปัจจัยที่กำหนดความคิดสร้างสรรค์ของผู้ผลิตว่าเกี่ยวข้องกับเรื่องใดบ้าง

หากพิจารณาถึงความเติบโตของอุตสาหกรรมภาพยนตร์แล้ว พบว่าในปี พ.ศ. 2538 มีเม็ดเงินจำนวนมหาศาลจากรายได้การชมภาพยนตร์มากถึง 365 ล้านบาทขึ้นไป ภาพยนตร์คืออุตสาหกรรมที่เป็นวัฒนธรรมซึ่งแพร่กระจายไปทั่วโลกจาก Hollywood มีสถิติจำนวนตัวเลขของผู้ชมภาพยนตร์ในประเทศไทยที่เพิ่มขึ้นทุกปี จากปีพ.ศ. 2539 ที่มีผู้ชมเพียง ประมาณ 3 เรื่องต่อคน ก็เพิ่มขึ้นเป็น 4.5 เรื่องต่อคน และจะมากถึง 6 เรื่องต่อคนในปีพ.ศ.2541 ซึ่งสอดคล้องกับธุรกิจโรงภาพยนตร์ที่มีอัตราการเติบโตขึ้นปีละไม่ต่ำกว่า 20-25 เปอร์เซ็นต์ ภาพยนตร์เป็นความบันเทิงที่ได้รับความนิยมเพราะการเพิ่มของโรงภาพยนตร์ที่มีคุณภาพ กระตุ้นความต้องการในการชมเพื่อความบันเทิง ผู้ชมภาพยนตร์จะชมภาพยนตร์อย่างน้อยสัปดาห์ละ 1 เรื่อง และดูภาพยนตร์ประมาณ 80 เปอร์เซ็นต์ที่เข้าฉาย ทำให้ธุรกิจภาพยนตร์ได้รับความนิยมสนใจอย่างมากในช่วงเศรษฐกิจเฟื่องฟู เมื่อภาพยนตร์เป็นผลผลิตทางอุตสาหกรรม สิ่งที่ต้องคำนึงในการสร้างภาพยนตร์คือจำนวนรายได้ที่จะตอบกลับมา

กลุ่มเป้าหมายหลักของภาพยนตร์ไทยที่ผู้ผลิตมักจะคำนึงถึงเป็นกลุ่มแรกคือกลุ่มวัยรุ่น ซึ่งเป็นกลุ่มที่บริโภคความบันเทิงด้านภาพยนตร์มาเป็นอันดับต้น ชวนะ ภวภานันท์ (2539) ได้อธิบายพฤติกรรมการชมภาพยนตร์ของกลุ่มวัยรุ่นไว้ว่าจะชมภาพยนตร์กันทุกอาทิตย์ โดยเฉพาะในวันศุกร์และวันเสาร์ ผลจากการที่วัยรุ่นคือกลุ่มที่เสพวัฒนธรรมความบันเทิงประเภทนี้สูง ทำให้ผู้ผลิตจึงมีนโยบายในการสร้างภาพยนตร์เพื่อตอบสนองของกลุ่มเป้าหมายได้อย่างชัดเจน ดังนั้นการพิจารณาไปยังรสนิยม ความชอบ ความพึงพอใจของผู้ชมกลุ่มเป้าหมายจึงเป็นสิ่งสำคัญของการกำหนดรูปแบบและเนื้อหาการนำเสนอของภาพยนตร์

จากการสัมภาษณ์ผู้ผลิตภาพยนตร์ไทยรุ่นใหม่พบว่า ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรคภาพยนตร์ที่มีแนวคิดยุคหลังสมัยใหม่ปรากฏอยู่นั้น แบ่งได้เป็น 3 ปัจจัย คือ

1. กลุ่มเป้าหมาย
2. ภูมิหลังทางอาชีพ
3. วัยของผู้ผลิต

1.กลุ่มเป้าหมาย

ผู้ผลิตภาพยนตร์รุ่นใหม่จะมีกลุ่มเป้าหมายในใจที่แตกต่างกัน ซึ่งทำให้ผลิภาพยนตร์ที่แตกต่างกันด้วย และจากปัจจัยเรื่องกลุ่มเป้าหมายนี้เองที่ทำให้มองเห็นว่าผู้ผลิตภาพยนตร์ไทยรุ่นใหม่มีความแตกต่างกัน โดยจะแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม คือ 1.ผู้ผลิตที่คำนึงถึงเรื่องกลุ่มเป้าหมายเป็นหลัก 2. ผู้ผลิตที่คำนึงถึงความต้องการส่วนตัวตนกับความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย 3. ผู้ผลิตที่คำนึงถึงแต่ความต้องการของตนเป็นสำคัญ ซึ่งความแตกต่างกันในเรื่องกลุ่มเป้าหมายนี้เองที่มีส่วนกำหนดเนื้อหาและวิธีการนำเสนอโดยรวมของภาพยนตร์ไทย

1.ผู้ผลิตที่คำนึงถึงเรื่องกลุ่มเป้าหมายเป็นหลัก

ผู้ผลิตในกลุ่มนี้จะมีลักษณะการทำงานที่ดำเนินตามนโยบายการผลิตภาพยนตร์เพื่อกลุ่มเป้าหมายหลักของอุตสาหกรรมภาพยนตร์ไทย ซึ่งก็คือวัยรุ่น การดำเนินงานผลิภาพยนตร์จะเป็นไปตามนโยบายสนองความพอใจของกลุ่มเป้าหมาย ใจทย์ในการคิดสร้างสรรค์งานจึงมุ่งไปที่เนื้อหาและรูปแบบที่จะเรียกกลุ่มเป้าหมายให้เข้ามาชมภาพยนตร์ได้มากที่สุด ผู้ผลิตในกลุ่มนี้คือ ผู้ผลิตจากบริษัท อาร์เอส फिल्म ซึ่งเป็นบริษัทผลิภาพยนตร์ที่ขยายตัวมาจากบริษัทผลิตเทปเพลง โดยกลุ่มผู้ซื้อหลักก็คือ วัยรุ่นเช่นเดียวกับตลาดภาพยนตร์ การถ่ายโอนศิลป์เพลงมาสู่การเป็นนักแสดงเป็นกลยุทธ์ที่บริษัทนำมาใช้เพื่อดึงกลุ่มเป้าหมายจากตลาดเพลงมาถึงตลาดภาพยนตร์ ดังนั้นการผลิตภาพยนตร์ในแต่ละครั้งจึงเป็นเรื่องของธุรกิจที่จะต้องตอบสนองผลกำไร กลุ่มเป้าหมายจึงเป็นสิ่งสำคัญอันดับแรกในการผลิตงาน

ผมว่าหนังทั่วโลกเป็นอย่างนี้ ถ้าส่วนตัวเอาความคิดของตัวเองชอบ ผมชอบลุ่ม ลึกผมก็ทำไป แต่โดยธุรกิจ ประเทศเล็กแบบเรา วันที่เราต้องไปเอาสตางค์กับนักลงทุน นักลงทุน เขาก็ถามว่าหนังเรื่องนี้จะได้สตางค์หรือเปล่า มันเป็นธุรกิจที่เขาหวังกลับคืน (อติเชก วัฏลีลา . สัมภาษณ์ . 5 มีนาคม 2542)

ทุกคนต้องการเนื้อหาที่มันดี มันใช่ แต่ว่าจะเล่าอย่างไร สร้างอย่างไร ให้มันทำ สตางค์เยอะๆด้วย ทำอย่างไรในการนำเสนอตอนแรกๆ ที่จะให้ผู้آنวยการสร้างยอมให้สตางค์ มาทำหนังเรื่องนี้ (รินทร์ วชิระปิตานนท์ . สัมภาษณ์ . 2 มีนาคม 2542)

ผมเองเป็นคนพาณิชยศิลป์เต็มตัว อะไรที่มันเป็นศิลปะอย่างเดียวก็ไม่สามารถ สร้างความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของคนทั้งหมดได้ อะไรที่เป็นการตลาดอย่างเดียว ก็ไม่สามารถ ทำให้คนทั้งหมดอยู่ร่วมกันได้ ผมมองว่าทั้งสองอย่างต้องไปด้วยกัน トラบใดที่คนในสังคมเรายังมี ชั้นวรรณะที่แตกต่างกันอยู่ ยังมีพฤติกรรมดำรงชีวิตที่แตกต่างกันอยู่ การศึกษา ความคิดที่ แตกต่างกันอยู่ การทำงานในเชิงที่เพื่องกว้าง ซึ่งเป็นศิลปะที่ต้องอาศัยเชิงพาณิชยเข้ามาเกี่ยวข้อง เพื่อแพร่กระจายยังคงจะมีอยู่... ผมจะขายเพลงด้วย เพื่อให้หนังและเพลงมันส่งเสริมกัน (ภาเชนทร์ ลิ้มตระกูล . สัมภาษณ์ . 2 มีนาคม 2542)

ผู้ผลิต 3 คนนี้คือกลุ่มผู้ผลิตจากบริษัท อาร์เอส फिल्मซึ่งกำหนดกลุ่มเป้าหมายชัดเจนและมีวัตถุประสงค์แน่นอนในการผลิตภาพยนตร์ว่าจะต้องเป็นไปเพื่อตอบสนองกลุ่มเป้าหมายหลัก ดังนั้นเนื้อหาและวิธีการจึงต้องสอดคล้องไปกระบวนการนำเสนอสู่กลุ่มเป้าหมาย จึงพบว่าเนื้อหาของภาพยนตร์ในกลุ่มบริษัท อาร์ เอส फिल्मเป็นเรื่องเกี่ยวกับวัยรุ่น โดยนำวิธีการ เสนอที่วัยรุ่นคุ้นชิน คือ มิวสิควิดีโอ หรือภาพจากภาพยนตร์ต่างประเทศมาใช้ได้

อาร์ เอส फिल्मวางตัวชัดเจนมากกว่า เพื่อการค้าโดยมีกลุ่มเป้าหมายเป็นวัยรุ่น ก็ จะคิดอยู่ตลอดว่าวัยรุ่นชอบอะไร คือถ้าซ้ำ หรือให้คิดมาก ต้องคิดมากหรือลึกซึ้ง หรือมีอารมณ์ ราบเรียบกินใจเงี้ยวๆ ก็จะไม่ใช้สิ่งที่เขาต้องการทั้งหมด ความต้องการของบริษัทจะชัดเจนตั้งแต่

การผลิตเพลง การผลิตมิวสิกวิดีโอ จนกระทั่งมาถึงหนัง ถ้าจะมีความละเอียดใจ มันต้องชัดเจนไป เหมือนเพลงวัยรุ่นต้องโดนใจเดี๋ยวนั้น จะไม่ยอมให้มีช่วงเบื่อเลย นี่คือสไตล์หนังอาร์เอส ความต้องการของผู้สร้าง ผู้กำกับ ต้องไม่ให้ผู้ชมหันเบื่อ ต้องสนุก (จินทร์ ชีระปิदानนท์ , สัมภาษณ์ , 2 มีนาคม 2542)

เพราะว่าส่วนใหญ่ของผู้ชมหนังไทยต้องการความบันเทิง คนที่เขามาดูหนัง เขาไม่ได้มาดูเพื่อจะอยากได้สาระอะไรอย่างนี้ โดยส่วนใหญ่มาดูหนังคือการพักผ่อน การบันเทิง ดังนั้นหนังของอาร์เอสพยายามจะตอบโจทย์ตรงนี้ว่า ดูแล้วสนุก ... ด้วยความที่ผู้ชมค่อนข้างจะเป็นเด็กวัยรุ่น เพราะฉะนั้นกระบวนการคิดเรื่องของเรามันก็ต้องอยู่บนพื้นฐานของผู้ชมส่วนใหญ่ ทำให้บางอย่างไม่สามารถคิดให้มันมากไปกว่านี้ได้ นี่คือสถานะของหนังไทย สมมติว่าเราคิดเรื่องชีวิตคนแก่ไปเลย เด็กก็ไม่ดู ไม่รู้จะดูทำไม ไม่มีความรู้สึกร่วม ตรงนี้มันเป็นจุดที่ทำให้เราคิดอะไรได้ไม่มากสักเท่าไร ... หนังของอาร์เอสต้องการให้ผู้ชมเป็นครอบครัว ตอนที่คิดหนังเขาก็จะมองถึงกลุ่มเด็ก ๆ เพราะว่าบ้านเราไม่มีกฎหมายจำกัดเรตผู้ชม แล้วถ้าเด็กมาดู มันเจออะไรบางอย่างที่ตกรีนไม่ได้ ต้องคำนึงถึงจุดนี้ด้วย เพราะฉะนั้นหนังของอาร์เอส มันถึงดูสะอาด ก่อนข้างจะสะอาด จนบางอันมันสะอาดไป ก็มี (มนต์ศักดิ์ เกษศิริรินทร์เทพ , สัมภาษณ์ , 25 กุมภาพันธ์ 2542)

เนื้อหาของภาพยนตร์วัยรุ่นที่ผู้ผลิตกลุ่มนี้เสนอจะเป็นภาพยนตร์ที่มีแนวเรื่องหลักอยู่ที่ความรัก โดยนำเสนอตามโครงเรื่องต่างๆ และผสมกับภาพยนตร์แอ็คชั่นที่เน้นการต่อสู้ของตัวละครเอกอย่างชัดเจน รุนแรง ภาพที่น่าเสนอจะปรากฏเป็นลักษณะผสมจริงผนวกกับเพลงประกอบที่เสริมหรืออธิบายเนื้อหา ความรู้สึกภายในของตัวละคร ภาพยนตร์ของผู้ผลิตกลุ่มนี้จะใช้ลักษณะการปะติดปะต่อของแนวและโครงเรื่องที่มากกว่า 1 ประเภท เช่นการปะติดปะต่อของภาพยนตร์แนวชีวิต (Drama) กับภาพยนตร์แนวบู๊ (Action) โดยมีโครงเรื่องเกี่ยวกับความสำเร็จและความรัก อย่างภาพยนตร์เรื่องฝันติดไฟ หัวใจติดดิน หรือภาพยนตร์เรื่อง ล่องจูน ขอมอนไบ นั่นที่เธอฝันยามหนุน หรือภาพยนตร์ประเภทตลก (Comedy) กับภาพยนตร์แอ็คชั่น (Action) โดยใช้โครงเรื่องความรักและแมวจับหนู เช่นภาพยนตร์เรื่อง เด็กกระเบิดยัดแล้วยัด การใช้ประเภทหรือโครงเรื่องแบบใดแบบหนึ่งจะพบไม่มาก โดยทั้งหมดของภาพยนตร์จะเสนอเรื่องของความรักและความรุนแรงควบคู่กันไป เป็นลักษณะเด่น เมื่อที่จกนาไปที่กลุ่มเป้าหมายที่ผู้ผลิตวางไว้ ก็จะ

เห็นว่าเนื้อหาและการนำเสนอจะสร้างให้สอดคล้องกับกลุ่มเป้าหมายที่สุด ตามแนวนโยบายของบริษัทผู้ผลิต ซึ่งจะมีการควบคุมการทำงานกันลงมาเป็นลำดับขั้นเพื่อผลิตงานให้เป็นไปตามแนวทางที่ตั้งไว้

การที่สไตลของหนังมันออกมาเป็นอย่างนี้ก็ไม่ใช้คนตัดต่อเฉยๆเดียวที่ทำให้เป็นสไตลเดียวกัน มันน่าจะเริ่มจากที่ว่าความต้องการของผู้สร้างหนัง ทำให้เขาเลือกผู้กำกับที่จะกำกับแนวทางที่เขาต้องการ และผู้กำกับเขารู้ว่าผู้สร้างต้องการอะไร เพราะฉะนั้นแนวทางที่ออกมาจะเป็นทางที่ถูกควบคุมไว้แล้ว (จรินทร์ วิชาปิตานนท์ . สัมภาษณ์ 2 มีนาคม 2542)

อาร์เธอร์มันมีสองสไตลที่ขัดแย้งกันคือ สไตลของบริษัทกับสไตลผม ผมเป็นตัวกลางเชื่อมระหว่างนายทุนกับคนทำงาน ผมดูแลทุกขั้นตอนตั้งแต่ บท ถ่ายทำ งบ ตัดต่อ ในส่วนของโปรดักชั่น คือช่วงที่เราพยายามจะไม่เข้าไปก้าวก่าย พยายามจะเข้าไปให้น้อยที่สุด แต่เราจะดูจากเดลิที่ออกมาแต่ละวัน แล้วคุยกันว่าเขาทำอะไร ในสิ่งที่คุณนำเสนอ แสงเงา มุมกล้อง หรือแอคติ้ง เราจะแลกเปลี่ยนกันตรงนั้น แล้วก็ปล่อยอิสระที่เขาจะทำ สิ่งที่จะเข้าไปลวมมากที่สุดเข้าไปยุ่งมากที่สุดก็คือตั้งแต่บท แล้วเข้ามาตัดต่อและมิกซ์ เข้าไปแบบว่าเฟรมต่อเฟรม แต่จะคุยทุกเฟรมที่จะมีการเปลี่ยนแปลงด้วยเหตุและผล (อติเรก วัฏลีลา . สัมภาษณ์ . 5 มีนาคม 2542)

ดังนั้นเมื่อมีแนวทางชัดเจน ผู้ผลิตจึงต้องพยายามผลิตงานตามที่ได้ถูกกำหนด โดยสร้างสรรค์เนื้อหาและเทคนิคการนำเสนอที่เข้าถึงกลุ่มเป้าหมายด้วยวิธีการต่างๆ ทั้งเนื้อหาที่เน้นเรื่องความรัก ความรุนแรงและการนำเสนอแบบมีวลิตวีดีโอ ซึ่งเป็นการผลิตงานที่มุ่งให้ตอบสนองความพอใจของผู้บริโภคกลุ่มใหญ่เป็นหลัก

ดังเหล่านี้เป็นส่วนที่แตกต่างจากกลุ่มผู้ผลิตที่คำนึงถึงความต้องการส่วนบุคคลกับความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย

2. ผู้ผลิตที่คำนึงถึงความต้องการส่วนตัวผสมผสานกับความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย

คือกลุ่มผู้ผลิตที่มีความอิสระในการสร้างสรรคงานที่เป็นตัวของตัวเอง โดยนำเรื่องกลุ่มเป้าหมายมาเป็นปัจจัยเสริมในการปรับความต้องการของตนเองให้ผสมผสานกับลักษณะของกลุ่มเป้าหมาย โดยกลุ่มเป้าหมายจะไม่ใช้เป็นกรอบที่กำหนดชัดเจนตั้งแต่เริ่มผลิต เนื้อหาและวิธีการนำเสนอจะมาจากความเป็นตัวของตัวเองซึ่งผลมาให้เข้ากับความต้องการของตลาด

ผู้ผลิตในกลุ่มนี้จะเห็นว่าภาพยนตร์เป็นสินค้าเช่นผู้ผลิตกลุ่มแรกที่ต้องทำให้จำหน่ายได้ แต่ในเนื้อหาและวิธีการนำเสนอจะมีความเป็นตัวของตัวเองสูงกว่าผู้ผลิตกลุ่มแรกจากการสัมภาษณ์ จะเห็นได้ว่ากระบวนการคิดสร้างสรรคงานนั้นคือสัดส่วนของความพอใจส่วนตัวและความต้องการของตลาดที่ผสมผสานกัน

สถิติแตกอุตสาหกรรมนี้ไม่ได้ใช้หนึ่งในดวงใจ คิดเดียนั้น ถ่ายเดียนั้นเลย ไม่ได้คิดมาเป็นการบ้าน....พอตีพิมพ์กับเด็กๆเยอะ เลยได้อะไรที่มันแปลกไปกว่าคนอื่น กวนประสาทกว่าคนอื่น บ้าๆบอๆ เป็นสไตล์ สุก ไม่แคร์โลก แล้วแต่อารมณ์ แล้วแต่สิ่งที่เจอมา อย่างบางที่ซบรถอยู่ คิดอะไรออกก็เอาตอนนั้นเลย อาบน้ำอยู่ คิดอะไรออกก็เอาตอนนั้นเลย คิดได้เดียนั้นก็ถ่ายเดียนั้นเลย ผมเป็นคนจำ Continue แม่น ก็เลยจับตรงนั้นตรงนี้ไปได้ จะเน้นคอมเมดี้เสียส่วนใหญ่ ถนัดคอมเมดี้มากกว่า แต่ดราม่าก็ชอบ ถ้าให้เลือกจะทำทุกแนว ...ผมว่าหนังก็คือสินค้าอันหนึ่ง ทุกวันนี้ผู้กำกับไม่จำเป็นต้องกำกับหนังเป็นอย่างเดียว ต้องครีเอทีฟเป็น ต้องขายของเป็น ไม่อย่างนั้นเราก็ไม่สามารถจะรู้ว่าตอนนี้ประชาชนเขาอยากซื้อสินค้าอะไร ตรงนี้มันก็ทำให้เรามีส่วนดีขึ้นมาด้วย กลยุทธ์ของผมคือจะต้องดูว่าวัยรุ่นต้องการอะไร แล้วเราก็จะเอาตรงนั้นมาขาย ทำอะไรที่ลูกใจเขาใหม่ ทำอะไรที่โดนใหม่ (พจน์ อานนท์ .สัมภาษณ์ . 12 มีนาคม 2542)

โดยส่วนตัวผมชอบงานพีเรียด ชอบงาน Research ชอบอ่านหนังสือ ชอบงานค้นคว้าประวัติศาสตร์ ชอบอ่านอะไรที่เก่าๆ เรื่องเก่าๆ มานานอยู่แล้ว...การที่ผมเล่นงานแนวพีเรียด เหตุผลหนึ่งคือ หลายๆครั้งเราจะพบแต่งงานแนววัยรุ่น แนวนั้นแนวนี่ แต่ไม่มีใครทำงานอย่างที่เป็นไทยแท้จริงๆ ความคิดก็ไทย การนำเสนอก็ไทย วัฒนธรรมตรงนั้นก็มีความเป็นไทย ตรงนี้ก็เลยอดคล้องในทาง Marketing คือการทำงานที่แตกต่าง ผมเชื่อว่างานที่แตกต่าง ผู้ชม

จะชอบ เพราะว่ามันมีงานหลากหลายให้เขาเทพ ไม่ใช่มีแต่งานวัยรุ่นที่ถือกันว่าเป็นตลาดอย่างเดียว ... เขาไม่เคยคิดจะเปรียบเทียบหนังเรากับหนังต่างประเทศ แต่ที่เราคิดเปรียบเทียบนั่นก็คือหนังในประเทศ (นนทรีย์ นิมิบุตร . สัมภาษณ์ . 26 มีนาคม 2542)

การตลาดคือสิ่งที่ผู้ผลิตกลุ่มนี้มีอยู่ในใจ แต่จะไม่ทำให้ส่งผลจนทำลายลักษณะงานที่ตนเองอยากจะทำผลิต จึงเป็นการพบกันระหว่างเนื้อหาที่ตนเองชอบกับเทคนิคการนำเสนอที่ร่วมสมัย สามารถนำเอาสิ่งที่มีอยู่มาใช้ได้ เหมือนกับการผสมระหว่างความชอบกับการตลาด

2499 นี้เป็นการทดลอง อยากรู้เหมือนกันว่าเขา Get หรือเปล่า อยากรู้ว่าการเล่าแบบใหม่ การใช้ชื่อของเรา คนจะรับได้หรือเปล่า ไม่ใช่ดารา ไม่ใช่เพลงฮิต ทั้งหมดเขาจับได้ใหม่ที่เรานำเสนอ ถ้าเขาจับได้ เราก็จะลุยขึ้นในการทำงาน เรารู้แล้วว่าผู้ชมหนึ่งไม่ได้โง่นะ เพียงแต่เขามีตัวตนเอง เล่าง่ายๆเขาก็จับได้ ผมว่าผู้ชมหนึ่งไทยเขารอ รอความแปลกใหม่ตลอดเวลา (นนทรีย์ นิมิบุตร . สัมภาษณ์ . 26 มีนาคม 2542)

นนทรีย์ นิมิบุตร และ พจน์ อานนท์ เป็นผู้กำกับรุ่นใหม่ที่ภาพยนตร์ของเขาทั้งสอง ติดอันดับภาพยนตร์ทำรายได้สูงที่สุดของภาพยนตร์ไทย ภาพยนตร์เรื่อง 2499 อันธพาลครองเมืองของนนทรีย์ นิมิบุตร ทำรายได้ 75 ล้านบาท พร้อมทั้งได้รับรางวัลจากการประกวดทั้งในและต่างประเทศ พร้อมทั้งคำชื่นชมว่าเป็นงานภาพยนตร์ที่ดีมากเรื่องหนึ่งของผู้กำกับรุ่นใหม่ ภาพยนตร์เรื่อง สติแตกสุดชั่วโลก และ 18 ฝนคนอันตราย ของพจน์ อานนท์ ทำรายได้ 48 ล้านบาท และ 25 ล้านบาท ตามลำดับ แม้ว่าจะไม่ได้รับคำชื่นชมมากมายเท่า ภาพยนตร์เรื่อง 2499 อันธพาลครองเมือง แต่ภาพยนตร์เรื่องสติแตกสุดชั่วโลก ก็ติดอันดับภาพยนตร์รายได้สูงสุดของภาพยนตร์ไทยเช่นกัน และเป็นภาพยนตร์ที่พบว่ามียุคหลังสมัยใหม่มาใช้มากที่สุดเรื่องหนึ่ง

จากรายได้และความชื่นชมเป็นสิ่งสะท้อนให้เห็นได้ว่าผู้ผลิตกลุ่มนี้ใช้ลักษณะการสร้างงานที่ตอบสนองทั้งความพอใจส่วนตัวและความต้องการของกลุ่มเป้าหมายในสัดส่วนที่ต้องการความกลมกลืนมากที่สุด

3. ผู้ผลิตที่คำนึงถึงแต่ความต้องการของตนเป็นสำคัญ

ผู้ผลิตในกลุ่มนี้คือผู้ผลิตที่สร้างงานโดยคำนึงถึงกลุ่มเป้าหมายขนาดเล็ก เพราะความต้องการที่จะทำงานตามความพอใจส่วนตัวมาเป็นอันดับแรก และเป็นลำดับที่มาก ภาพยนตร์ที่นำเสนोजึงมีลักษณะเป็นงานที่ต้องการการตอบลนองจากผู้ชมบางกลุ่ม และมีความแตกต่างจากภาพยนตร์ของผู้ผลิต 2 กลุ่มแรก เพราะกลุ่มเป้าหมายหลัก ของผู้ผลิตกลุ่มนี้ ไม่ใช่กลุ่มวัยรุ่น การเสนอเนื้อหาและเทคนิคการนำเสนोजึงขยายขอบเขตออกไปกว้างกว่าการตอบลนองอารมณ์เพียงพอใจอย่างทันทีของผู้ชม ภาพยนตร์ที่นำเสนोजึงมีความเป็นตัวแทนของผู้ผลิตสูง

ผมตั้งผู้ชมไว้ไม่ใช่วัยรุ่น ดัชนีญา คุณากร (ดาราน่าจากเรื่อง ท่าฟ้าลิขิต) ก็อายุ 30 กว่า ไม่ใช่วัยรุ่น ผมคิดว่าผู้ชมหนังของผมควรเป็นคนชอบหนัง เป็นนักศึกษามากกว่า คือผมรู้สึกว่ประเทศไทยไม่มีหนังสำหรับผู้ใหญ่ มีแต่วัยรุ่นอย่างเดียว ผมเลยลองทำให้กลุ่มอื่นดู ผมคิดว่เป็นงานทดลองของตัวเองมากกว่าคือคิดหลายๆอย่าง แล้วลองทำดู ไม่คิดว่าผู้ชมจะรับได้หรือเปลว คิดจะถามอย่างนี้ได้ แต่ห้ามตอบนะว่าผู้ชมรับไม่ได้หรือก ห้ามถามเอง ตอบเอง ลองทำดูเลย ตอนนี้มีคนกลุ่มหนึ่งรับได้ มีแล้ว ผมก็สบายใจ..ผมชอบที่ห้อง คาไว เขาพยายามลองทำหลายๆอย่างที่คิดไว้ ช่วงต้นที่เขาทำ ไม่มีใครเห็นด้วย เจอดำ แต่เขาก็ทำเหมือนเดิม อย่างนี้ผมรู้สึกว่เป็นผู้กำกับที่ดี ยืนยันความคิดของตัวเอง..เวลาผมเขียนสคริปต์เรื่องนี้ ช่างในทุกอย่างเป็นความคิดของผม เอาเจียบเป็นตัวแทน ผมจะถามตัวเองว่ถ้าเจอเหตุการณ์แบบนี้ ผมจะใช้วิธียังง ีจะต้องพูดยังง (อ็อกไซด์ แปง ซุน . สัมภาษณ์ , 11 มีนาคม 2542)

ผมไม่ค่อยรู้มั้งว่ผมจะเขียนจดหมายรักถึงกรุงเทพบับนี้ยังง เพียงแต่ผมรู้ว่ผมจะไม่เขียนอย่างไร ผมไม่ค่อยควว่ไอ้เนีมันเป็นคอมเมดี้ ไอ้เนีมันเป็นอะไร ผมไม่ดู ผมไม่ค่อยไปสนใจตรงนั้น ผมคิดอยู่อย่างเดียวว่ผมจะ Satire อะไรบ้าง คือผมเป็นคนมองโลกในแง่ร้าย แล้วทุกอย่างที่ผมมอง ผมแตะไป สำหรับผมมันเป็นเรื่องน่าขันไปหมด ..เวลาผมทำหนัง หนึ่งที่ผมทำก็เหมือนหนังที่ผมอยากดู (เป็นเอก รัตนเรือง . สัมภาษณ์ , 23 กุมภาพันธ์ 2542)

ภาพยนตร์เรื่องทำฟาลิซิดของ อ็อกไซดี แบง ชุน และภาพยนตร์เรื่อง ผีน้ำคาราโอเกะของ เป็นเอก รัตนเรือง เป็นภาพยนตร์ที่ทำรายได้อาจจะไม่ถึงว่าคุ้มทุนนักเมื่อออกฉาย แต่สิ่งที่ผู้ผลิตได้รับกลับมาก็คือคำชื่นชมในความแปลกใหม่ของการเล่นเนื้อหาและวิธีการนำเสนอซึ่งต่างจากภาพยนตร์ไทยที่มีอยู่ในปัจจุบัน เนื้อหาที่ขยายไปเกี่ยวข้องกับกลุ่มคนที่เกินกลุ่มวัยรุ่น และประเด็นความเชื่อลึกลับไสยศาสตร์ โดยศาสตร์ ฆะตาลีซิดของคนไทยที่ซัดกับภาพความเปลี่ยนแปลงทางสังคม คือเนื้อหาที่ภาพยนตร์ 2 เรื่องนี้เลือกจะเล่า จากการใช้เทคนิคหลายๆ อย่าง โดยที่ภาพยนตร์เรื่องผีน้ำคาราโอเกะนั้นได้รับอิทธิพลมาจากภาพยนตร์ในดวงใจของเป็นเอก รัตนเรือง หลายเรื่อง ซึ่งส่วนใหญ่ก็คือภาพยนตร์อิสระ (Independence Film) ในขณะที่ภาพยนตร์เรื่อง ทำฟาลิซิด มีเทคนิคการตัดต่อ เทคนิคพิเศษที่กลมกลืนมากที่สุดเรื่องหนึ่งของภาพยนตร์ไทย การผลิตงานของผู้ผลิตกลุ่มนี้หวังการได้ทดลองทำงานที่ตนเองอยากทำ และเป็นการทำงานที่ไม่มียุบายเรื่องการตลาดของกลุ่มเป้าหมายมาเป็นกรอบอันชัดเจนเกินกว่าความพึงพอใจ แม้ว่าบางส่วนของเนื้อหาอาจจะต้องปรับให้เข้ากับการตลาดอยู่บ้าง เช่นการปรับตอนจบของภาพยนตร์ทั้ง 2 เรื่องให้ลงท้ายแบบดูขมหัวง เพื่อรสนิยมของผู้ชมคนไทย แต่ถึงเหล่านี้อีกเป็นส่วนปรับเปลี่ยนเนื้อหาและการทำงานที่เป็นอิสระของผู้ผลิตกลุ่มนี้ได้ไม่มากนัก

กลุ่มเป้าหมายเป็นปัจจัยแรกที่สะท้อนให้เห็นว่าผู้ผลิตสร้างภาพยนตร์ออกมาด้วยเนื้อหาและวิธีการเช่นไร ในกลุ่มผู้ผลิตที่ต้องการตอบรสนิยมของวัยรุ่นกลุ่มใหญ่ก็จำเป็นจะต้องนำเสนอเนื้อหาด้วยวิธีการที่วัยรุ่นคุ้นเคย เช่นมีวีลิดิโอ แต่หากได้ผสมผสานความพอใจส่วนตัวเข้าไปด้วย ลักษณะเนื้องานก็จะถูกนำเสนอออกมาเป็นเอกลักษณ์โดดเด่นมากขึ้น ด้วยการหยิบยืมเทคนิคที่มีอยู่ และหากผลิตงานที่ตอบกลุ่มเป้าหมายที่เฉพาะจำกัดหรือแตกต่างออกไป ก็จะถูกกลายเป็นงานภาพยนตร์ที่สลายรูปแบบและวิธีการเดิมๆ มากขึ้นไปอีก เป็นการปะติดปะต่อเนื้อหาและเทคนิคได้อย่างเต็มที่ตามศักยภาพของผู้ผลิต

ดังนั้นกลุ่มเป้าหมายจึงเป็นความสำคัญในลำดับแรกที่เกี่ยวข้องกับความคิดสร้างสรรค์ของผู้ผลิตรุ่นใหม่ที่จะเสนอเนื้อหาและวิธีการแบบแนวคิดยุคหลังสมัยใหม่ โดยปัจจัยที่เกี่ยวข้องต่อมาคือภูมิหลังด้านอาชีพของผู้ผลิตเอง

2. ภูมิหลังทางอาชีพ

ส่วนใหญ่ของผู้ผลิตภาพยนตร์รุ่นใหม่จะมีอาชีพเดิมคือ การเป็นผู้กำกับมีอาชีพดีใจ และโฆษณามาก่อน เช่น ผู้กำกับในกลุ่มบริษัท อาร์เอ็ด ฟิล์ม หรือผู้กำกับอย่าง จรินทร์ ราษฎร์ วิณิชฉัย (นางแบบ) ชลิต ศรีวรรณ (แรงเป็นไฟละลายแค่เธอ) สุภากร วิเชียรสาร (เพื่อเพื่อน เพื่อฝัน เพื่ออันเกียรติยศ) ซึ่งเป็นงานที่ต้องใช้เทคนิคทันสมัยและมีความเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา งานมีอาชีพดีใจและโฆษณาเป็นงานทางวิชาชีพที่เกิดขึ้นในยุคเศรษฐกิจทุนนิยมเพื่อส่งเสริมการขายสินค้า ดังนั้นจึงเกี่ยวข้องกับภาพที่ดึงดูดใจและวิธิตที่แปลกใหม่

ผู้ผลิตภาพยนตร์รุ่นใหม่หลายคนมีแนวคิดในการสร้างภาพยนตร์ที่เปิดกว้างตามเทคโนโลยีและการเปลี่ยนแปลงทางสังคมมากขึ้นเพราะประสบการณ์และความใกล้ชิดจากการทำงานสื่อเชิงพาณิชย์ศิลป์ซึ่งเป็นงานสื่อมวลชนทางโทรทัศน์มาก่อน

ผมมองว่าหนังไม่มีรูปแบบ หมายถึงหนังในแนวพีคชั่นนะ มันไม่มีรูปแบบตายตัวหรอก มันก็พัฒนาไปเรื่อยๆตามวิถจักร อย่างมากะเกณฑ์ว่าหนังต้องเป็นอย่างนั้นอย่างนี้ อย่างไหนไม่ใช่หนังก็เขี่ยทิ้งไป วันหนึ่งเขาอาจทำหนังที่ไม่พูดกันทั้งเรื่องเลย แล้วคุณบอกว่านี่ไม่ใช่หนัง เพราะในชีวิตจริงของมนุษย์ เราคุยกัน เราพูดกัน ผมว่าไม่ใช่ ผมไม่ได้ยึดว่าจะต้องเล่าอย่างไร มันเป็นเรื่องนิยมความชอบของผม ณ เวลาหนึ่งๆ ... คำว่าหนัง ไม่มีการตีกรอบที่ชัดเจนว่าคืออะไร มันก็มีการเปลี่ยนแปลงลักษณะของการทำงานแตกต่างกันไปเรื่อยๆแต่ยืนพื้นอยู่บนการเล่าเรื่องเท่านั้นเอง เพราะฉะนั้นคือ ไม่อยากให้ออกว่านี่คือแนวหนังที่ผิด มีเพลงไม่เห็นผิดตรงไหนเลย Forrest Gump มีเพลงตั้ง 35 เพลง แต่ปัญหาว่าผมใส่เพลงแล้วทำลงตัวหรือเปล่า ให้อ่าตรงนั้น (จาเซนทร์ ลิ้มตระกูล . สัมภาษณ์ , 2 มีนาคม 2542)

เวลาทำหนัง ผมก็ทำไป คล้ายๆกับผมไม่ค่อยมีความคิดที่เป็นรูปแบบเท่าไร ผมไม่เคยคิดว่าคนๆหนึ่งอยู่ มันจะลุกขึ้นมาทำหนังได้ ผมจะนึกว่าพวกเขาทำหนังต้องมาจากอีกดาวดวงหนึ่ง ต้องเป็นน้องๆอัจฉริยะมั้ง แต่พอผมโตขึ้น ผมดูหนังเยอะขึ้น ผมก็รู้ว่าหนังมันคงไม่ต้องทำเป็นรูปแบบใดรูปแบบหนึ่ง... คริส มาร์เกอร์เป็นคนฝรั่งเศสที่ทำหนังสารคดี แต่เขาทำ เลอเจตเต้ เป็นหนังพีคชั่นเรื่องแรก เรื่องเดียวของเขา เขาทำด้วยภาพนิ่งทั้งหมด แล้วเปิดเพลงโอเปร่ามีเสียง

ทะเล ผมดูแล้ว ชนลุกเลย เป็นหนังที่พาเราวิ่งฟู่มาก เพราะฉะนั้นใครบอกว่าหนังต้องถ่ายด้วย กล้องอาร์ซี 3 เท่านั้น ได้ฟิล์มโกดักถึง 24 เฟรม ผมว่าไม่จำเป็น (เป็นเอก รัตนเรือง . สัมภาษณ์ . 23 กุมภาพันธ์ 2542)

ความคิดเรื่องรูปแบบทางภาพยนตร์ที่เด่นชัดถูกสลายลง ซึ่งก็รวมถึงกระบวนการเล่าเรื่องที่เป็นแบบแผนก็ถูกทดแทนได้ ดังนั้นการเล่าเรื่องของภาพยนตร์จากผู้ผลิตรุ่นใหม่จึงนำสิ่งที่มียุ่ต่างๆทั้งเนื้อหาและวิธีการมาปะติดปะต่อกัน โดยความตั้งใจที่ต้องการใช้เทคนิคตอบสนองเนื้อหาได้อย่างเต็มที่

ผู้กำกับอาร์เอสหลายคน บางคนเกิดมาจากมิวสิควิดีโอ แล้วมิวสิควิดีโอ โฆษณาก็คือหนังฝรั่งเยอะมาก ไม่ใช่ความผิดนะ เขารัก เขาชอบมันมากแล้วเขาเป็นเด็ก เขารักมันเขาถึงก็อปมันมา คุณชอบใครคุณก็ก็อปคนนั้นแหละ...ผู้กำกับมาจากมิวสิควิดีโอ จำได้เรื่องฝันตีไฟ หัวใจติดดิน ผมบอกว่า 2 เพลงนี้ตัดออกเถอะ มันไม่เกี่ยวกับเรื่อง ยัดเยียดเกินไป ถ้าเป็นที่อื่นยังไม่ค่อยเท่าไร แต่เป็นอาร์เอสไม่ได้ เขาด่าอยู่ ผู้กำกับเขาบอกว่าเขาเรียนการตลาดมาด้วยนะว่าไปนั้น อีกอย่างเขาทำมิวสิควิดีโอ เขาอยู่กับมันมานาน จนเขาไม่รู้สึกรว่ามันเกิน (อดิเรก วัฏลีลา . สัมภาษณ์ . 5 มีนาคม 2542)

ตัวผู้กำกับของอาร์เอส ฟิล์ม เขาจะเติบโตมาจากงานด้านภาพ แน่นนอนอยู่แล้ว เขาคิดจากภาพเป็นหลัก เป็นภาพที่หวือหวา ดูสวยและเน้นอารมณ์ เน้นซบๆๆ ถามว่าความลุ่มลึกมีหรือเปล่า ก็ไม่มี เพราะผู้กำกับกลุ่มนี้มาจากที่ทำมิวสิควิดีโอ มาจากโฆษณา เพราะฉะนั้นเมื่อเขาคิด เขาคิดภาพเป็นหลัก และมีความรู้สึกที่ผู้ชมมันย่อยง่าย ไม่จำเป็นต้องมาคิดแล้ว จะเน้นอะไรที่โยนป้อนผู้ชมเกิด (มนต์ศักดิ์ เกษศิริรินทร์เทพ . สัมภาษณ์ . 25 กุมภาพันธ์ 2542)

งานโฆษณามีอิทธิพลในแง่ของความกล้า ทำให้เราต้องตัดสินใจอะไรเร็วขึ้น และมีวิธีการเล่าเรื่องที่ไม่เย็นเยื่อ เราถูกฝึกฝนให้เล่าเรื่องโดยผ่านอะไรบางอย่าง ใช้สัญลักษณ์ได้

เยอะกว่า ใช้ภาพให้หรือหากว่า โฆษณามันหยุดนิ่งไม่ได้เลย เมื่อไรที่คุณมี shot ที่ตามเขา คุณจะถูกเขียนกระเด็นทันทีผมได้รับอิทธิพลจาก มาร์ติน ลกอร์เซซี ผมชอบเขามาก เขาก็ได้อิทธิพลจากตรงนั้นค่อนข้างเยอะ ตั้งแต่เล็กจนโตมา ผมก็ดูแต่หนังอเมริกัน ทั้งหมดคือการเรียนรู้ของศิลปินภาพยนตร์ ผมก็เรียนรู้จากการดูนี้แหละ ผมไม่ได้เป็นคนเรียนภาพยนตร์มา ผมชอบดูหนังและหนังที่คนเขาเอามาให้ผมดูก็มีแต่หนังอเมริกัน เพราะฉะนั้นมันเป็นเรื่องที่ช่วยไม่ได้เลยที่จะเป็นแบบนี้ในวิธีการนำเสนอ จังหวะการนำเสนอ แต่ผมเชื่ออย่างเดียวว่า ความคิดผมไม่ใช่ (นนทริย์ นิมิบุตร , สัมภาษณ์ , 26 มีนาคม 2542)

การเป็นผู้กำกับหนังโฆษณามันก็มีอิทธิพล เพราะผมทำโฆษณามาหลายปี แต่มันตลกมากเลย เพราะมันเป็นความตั้งใจของผมตอนทำว่าผมจะไม่ทำอะไรก็ตามที่เป็นโฆษณาเลย ผมจะไม่คัทติ้ง(Cutting) ผมจะเล่นเป็นมาสเตอร์ชอต (Master shot) ยาวๆ แต่มันคงเหมือนกับเราควบคุมมันไม่ได้ มันฝังรากลึกๆในตัวเรา...ผมเป็นแฟนหนัง ผมจะมีผู้กำกับในดวงใจ ผมจะมีหนังในดวงใจ ผมชอบมากเวลาจะได้พูดถึงหนังพวกนี้ เวลาไหนไหนชีวิตผมแยๆ ชีวิตผมจะดีขึ้นทันทีเมื่อผมเทียบแบบ Fargo , Do the right thing หรือ Husband and wife เข้าไป เพราะฉะนั้นคนที่เป็แฟนหนังขนาดนี้ มันเหมือนกับพอเราทำหนังเรื่องแรก เรามีเรฟเฟอร์เรนทีในหัวมาอย่างน้อย 20 ปี แล้วรู้สึกว่ายาวมันก็เลยปูดออกมาในหนัง ฉากนั้น ฉากนี้ (เป็นเอก รัตนเรือง , สัมภาษณ์ , 23 กุมภาพันธ์ 2542)

จริงๆตอนที่เรตัดหนังกัน สิ่งที่เรา Concern กับผู้ชมมากที่สุดคือ เรากลัวเขาเบื่อ เราไม่ต้องการให้เขาดูซีน (Scene) ไหนนานๆและเบื่อ สิ่งที่มีผลที่สุดกับพวกเราที่ทำโฆษณาแล้วมาทำหนังเรื่องคือความขี้เบื่อของพวกเขา ..เพราะโฆษณามันสั้น เลยทำให้เราเป็นคนเห็นอะไรยาวๆแล้วคงเบื่อ รู้สึกว่ายาวไปก็น่าจะตัดทิ้งไปเลย...ตอนหลังเหมือนกับเราไม่เคยผู้ชม พอเราตัดไปแล้ว เราไม่เคยอารมณ์ผู้ชมว่าจะต้องเข้าไปลึกถึงอารมณ์ของปู (ตัวละครเอกในเรื่อง ผีน้บาดาราโอเกะ) หรือเปล้า (มรว.ปัทมนัดดา ยุคล , สัมภาษณ์ , 9 มีนาคม 2542)

สมัยนี้มีหลายๆอย่างทำได้มาจากคอมพิวเตอร์ มีสิ่งที่ช่วยได้เช่นการตัดต่อ ผมไม่ได้คิดว่าช่วยได้ตั้งเยอะ อาจจะช่วยได้ 20-30 เปอร์เซ็นต์ การตัดต่อที่ลุ่มบุงอน จะทำให้หนังไทยทันสมัย (อ็อกไซด์ แปง ชุน . ลัมภาชน . 11 มีนาคม 2542)

กรอบอันแน่ชัดตายตัวถูกคลายลงเพื่อสนองการเล่าเรื่องที่รวดเร็ว กระชับ โดยหยิบยืมเทคนิคทางภาพจากแหล่งต่างๆมาใช้ได้อย่างเต็มที่ เพราะเกือบทั้งหมดของผู้กำกับรุ่นใหม่คือผู้ชมที่เสพและสร้างงานทางศิลปะอย่างมีสติคิดโอและโฆษณาจากทั่วโลก นอกจากนี้ยังเป็นกลุ่มคนที่เติบโตมากับการชมภาพยนตร์ต่างประเทศอีกด้วย เพราะฉะนั้นความสับสนที่มาจากภูมิหลังทางอาชีพจึงมีผลทำให้การหยิบยืม อ้างอิง (Intertextuality) หรือการปะติดปะต่อ (Pastiche) เกิดขึ้นเป็นจำนวนมากในภาพยนตร์ไทย การใช้เทคนิคทางภาพจึงเป็นการนำประโยชน์ของเทคโนโลยีมาตอบสนองเนื้อหาที่ร่วมสมัย รูปแบบทางภาพยนตร์ตามแบบแผนจึงน้อยลงไป

จาก 2 ปัจจัยทั้งเรื่องของกลุ่มเป้าหมายและภูมิหลังทางอาชีพของผู้ผลิต ตะทอนให้เห็นว่า งานเทคนิคจะถูกผลิตขึ้นอย่างไม่มีข้อจำกัดเพื่อสนองกลุ่มเป้าหมายในระดับต่างๆ ส่วนในทางเนื้อหาที่เกี่ยวกับแนวคิดยุคหลังสมัยใหม่ที่เป็นเรื่องของการโหยหาอดีต (Nostalgia) นั้นคือความเกี่ยวข้องกับปัจจัยในข้อต่อมา

3.วัยของผู้ผลิต

การที่ผู้ผลิตรุ่นใหม่เป็นผู้ผลิตที่มีวัยใกล้เคียงกับกลุ่มเป้าหมายหรือมีความแตกต่างเพียงเล็กน้อย ประกอบกับเป็นกลุ่มของคนในยุคบริโภคนิยม จึงมีผลต่อความคิดสร้างสรรค์ เนื้อหาที่ต้องการพูดถึงในเรื่องที่ตนเองประสบมาและมีความร่วมสมัย โดยหากพิจารณาเรื่องกลุ่มเป้าหมายมาประกอบด้วย จะพบว่าเป็นส่วนที่สัมพันธ์ต่อเนื่องกับวัยของผู้ผลิตที่เพิ่งจะผ่านพ้นช่วงวัยรุ่นและอยู่ในช่วงสมัยที่เป็นการบริโภคนิยม

หนึ่งอย่างอาร์เอสฟิล์ม มันไม่ได้เป็นหนังสือวิเคราะห์ เจาะลึกตัวละคร มันไม่ใช่
 อย่างนั้น ทางด้านตัวผู้กำกับส่วนใหญ่เขาก็ไม่ใช่ผู้กำกับที่ผ่านชีวิตอะไรมามากมาย (มนต์ศักดิ์
 เกษศิริรินทร์เทพ , สัมภาษณ์ , 25 กุมภาพันธ์ 2542)

ผู้กำกับของممก็ใหม่ คนเขียนบทก็เด็กนักเรียนเพิ่งจบ ไม่เคยทำงานที่ไหนมา
 เลย ที่นี้ที่แรก ด้วยคนทำอายุแค่นี้ ก็านอยู่ตรงนี้ มันไม่ใช่คนอายุ 40 ขึ้น 50 ขึ้น มาดลบันดาล มัน
 ก็ชีวิตเขา เขาเพิ่งเห็นแค่นี้ มันก็เป็นงานออกมาประมาณนี้ (อติเรก วัฏลีลา , สัมภาษณ์ , 5
 มีนาคม 2542)

ผู้ผลิตบางคนเช่น เป็นเอก รัตนเรือง (ผีน้บ้าคาราโอเกะ) อ็อกไซด์ แปง ซุน (ทำ
 ฟาลีซิด) สุเทพ ตันนินันดร (รักแท้บ้บที่ 1) พยายามเสนอเนื้อหาที่ขยายประเด็นมากกว่าช่วงชีวิต
 วัยรุ่น คือกลุ่มคนที่ทำงาน แต่ก็ยังเป็นกลุ่มคนที่อยู่ในยุคเศรษฐกิจฟองสบู่ของเมืองไทย เนื้อหาตัว
 ละครก็จะไม่ต่างไปจากวัยของผู้ผลิตมากนัก แต่ถือว่าการขยายเนื้อหามากกว่าเรื่องของวัยรุ่น
 วัยเรียนออกมาบ้าง

เรื่องการวิลาหาอดีตที่กรุงเทพฯที่มันเคยเป็น หรือว่าความสวยงามบางอย่างของ
 กรุงเทพฯ ผมคิดว่ามีส่วนนะ แต่ตรงนั้นไม่รู้ตัว แต่ผมคงเป็นคนอย่างนั้น คือผมไม่เด็กแล้วใจ (เป็น
 เอก รัตนเรือง , สัมภาษณ์ , 23 กุมภาพันธ์ 2542)

เมื่อต้องนำเสนอเรื่องราวของกลุ่มเป้าหมายและผู้ผลิตเองก็มีความสนใจกับเรื่อง
 ที่ใกล้วัยของตน เนื้อหาของภาพยนตร์จึงมุ่งไปที่ความรัก ความสุขของชีวิตวัยรุ่น การโหยหา
 อาลัยอดีตที่สวยงามจึงเป็นการนำเสนอที่ปรากฏพบน้อยและมักจะเป็นอดีตในช่วงที่ไม่ย้อนกลับ
 ไปไกลมากนัก โดยจะขึ้นอยู่กับภูมิหลังทางถิ่นกำเนิดด้วยเช่น สุราษฎร์ วิเชียรสาร ผู้กำกับภาพ
 ยนต์รื่องเพื่อเพื่อน เพื่อฝัน เพื่อวันเกียรติยศ เป็นชาวนครสวรรค์มาแต่กำเนิด ภาพยนตร์ของ
 เขาจึงสะท้อนเนื้อหาความสวยงามของจังหวัดนครสวรรค์ การโหยหาอาลัยอดีตที่พบในภาพ

ยนตร์ไทยจึงมักเป็นการโหยหาอดีตในค่านิยมชุดหนึ่งของสังคมที่เคยมีมาในอดีตมากกว่าความสวยงามของเมืองหรือเรื่องราวทางประวัติศาสตร์

จากปัจจัยทั้ง 3 ข้อได้แก่ ปัจจัยเกี่ยวกับกลุ่มเป้าหมาย ปัจจัยเกี่ยวกับภูมิหลังทางอาชีพของผู้ผลิต และปัจจัยเรื่องวัยของผู้ผลิต จะพบว่ามีมีความเกี่ยวเนื่องสัมพันธ์ต่อการนำเสนอเนื้อหาที่มีความร่วมสมัย ตลอดจนองความต้องการของกลุ่มเป้าหมายและวัยของผู้ผลิตมากกว่าการเลือกเนื้อหาที่ห่างไกลหรือต้องย้อนไปในประวัติศาสตร์มากนัก โดยที่ภูมิหลังทางอาชีพของผู้ผลิตที่เติบโตมาในช่วงยุคบริโภคนิยมนี้เองที่เป็นพื้นฐานของความคิดการสลายขอบเขตอันแน่นอนของการนำเสนอ เป็นการก้าวเข้าสู่การหยิบยืม อ้างอิง (Intertextuality) และการปะติดปะต่อ (Pastiche) แม้จะยังคงให้ความสำคัญกับความอย่างต่อเนื่อง (Discontinuity) ของระเบียบการเล่าเรื่องอยู่ก็ตาม โดยทั้งหมดก็เป็นไปเพื่อตอบสนองความต้องการของกลุ่มเป้าหมายหลักและความพอใจของผู้ผลิตในระดับที่มากขึ้นแตกต่างกัน ซึ่งตัวผู้ผลิตเองยังไม่มีควมลึกซึ้งในการนำแนวคิดยุคหลังสมัยใหม่มาใช้ให้ตรงตามวัตถุประสงค์ของแนวคิดยุคหลังสมัยใหม่อย่างชัดเจน เป็นลักษณะการทำงานที่เกิดจากความเป็นตัวของตัวเองโดยแนบเนื่องอยู่กับการเปลี่ยนแปลงทางสังคม กระบวนการผลิตภาพยนตร์ไทยยังเป็นไปจากความต้องการที่เน้นเชิงเทคนิคเพื่อตอบสนองเนื้อหาในการเล่าเรื่องมากกว่าการวิพากษ์วิจารณ์อย่างเต็มที่

ในบทที่ 6 จะเป็นเนื้อหาที่สรุปให้เห็นความเชื่อมโยงของความสัมพันธ์เรื่องแนวคิดยุคหลังสมัยใหม่ ที่มีอิทธิพลต่องานศิลปะอย่างภาพยนตร์โดยผ่านทางศิลปินผู้ผลิตงาน เพื่อเป็นการสรุปภาพรวมของวงการอุตสาหกรรมภาพยนตร์ไทยทั้งลักษณะเนื้อหา การนำเสนอและแนวคิดของผู้ผลิตที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาร่วมสมัย